

περιήλιον ἔλκεται περισσότερο, εἰς δὲ τὸ ἀφῆλιον ὀλιγώτερον, διὰ τοῦτο δὲν καταγράφει κύκλον, ἀλλ' ἔλλειψιν, πολὺ, ἢ ὀλίγον παραμήκη· καὶ τοιαύτας τροχιάς καταγράφουσιν οἱ πλανῆται, καὶ οἱ κομήται. Ἐάν αἱ δύο δυνάμεις ἦσαν ἴσαι, ἡ τροχιά ἦθελεν εἶσθαι κύκλος.

Κανὼν τοῦ
Κεπλέρου.

1032. Ὁ Κεπλέρου παρετήρησεν εἰς τὰς κινήσεις τῶν πλανητῶν, ὅτι τὰ ὑπ' αὐτῶν διανυόμενα ἔμβαδὰ εἶναι ἀνάλογα τῶν χρόνων· ὅθεν ὅσω πλησιέστερος εἶναι ὁ πλανήτης εἰς τὸ ἄστρον του περὶ τὸ ὅποσον κυκλοφορεῖ, τόσο ταχύτερον τρέχει, ἢ γουν μικρότεροι εἶναι οἱ διανυόμενοι χρόνοι· διότι εἶναι μικρότερον καὶ τὸ τριγωνοειδὲς ἔμβαδόν.

Περὶ τῶν Παλιρροϊῶν.

Τι εἶναι τῆς
θαλάσσης καὶ
παλιρροῖαι.

1033. Εἰς τὴν θάλασσαν γίνεται θαυμασὸν τι φαινόμενον, τὸ ὅποσον ἔχει σχέσιν μὲ τὴν Ἀστρονομίαν. Τὰ νερὰ τῆς θαλάσσης ἔχουν δύο ἐναντίας καὶ περιοδικὰς κινήσεις, δηλαδὴ τρέχουσι ἀπὸ τὸν ἰσημερινὸν πρὸς τοὺς πόλους, εἶτα ἐπιστρέφουσι ἀπὸ τοὺς πόλους πρὸς τὸν ἰσημερινόν· καὶ τοῦτο γίνεται δύο φοραῖς τὸ ἡμέρο νύκτιον. Τὸ βλέπομεν ὀφθαλμοφανῶς, ὅτι τὸ ὕδωρ τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς διάστημα ἕξ ὥρῶν τραβίζεται ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς ἄρκτον, καὶ ὑψοῦται εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς πότε πολὺ, καὶ πότε ὀλίγον· καὶ ἀφ' οὗ μείνη οὕτως ἥσυχον 15 λεπτά, τραβίζεται πάλιν ὀπίσω ἡμίσειαν περίπου λεύγην, καὶ ἀφίνει ξηρὸν τὸν αἰγιαλόν· καὶ τοῦτο ὁμοίως εἰς διάστημα ἕξ ὥρῶν· εἶτα μένει ἥσυχον 15 λεπτά, καὶ πάλιν ἀρχίζει νὰ ἔρχεται πρὸς τοὺς αἰγιαλοὺς.

1035. Αἰ γινώμει τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πε-
 ρὶ τῶν παλιρροῶν εἶναι αὐταί. Ὁ Γαλιλαῖος ἐδό-
 ξαζεν, ὅτι τὸ αἷτιον εἶναι ἡ ἡμερούσιος, καὶ χρο-
 νικὴ κίνησις τῆς γῆς. Μερικοὶ ἔλεγον, ὅτι τὰ νε-
 ρὰ τῶν ποταμῶν χυνόμενα εἰς τὴν θάλασσαν, τὴν
 φουσκόνου. Ἄλλοι, ὅτι εἰς τὸ βάθος τῆς θα-
 λάσσης εὐρίσκονται δῖναι, αἱ ὁποῖαι ῥοφοῦν, εἴ-
 τα καλὴν ἐκβάλλουσι τὸ ὕδωρ. Ἄλλοι, ὅτι εἶναι
 βρασμός, ἐξ αἰτίας τοῦ ὑπογείου πυρός. Τὴν σή-
 μερον ὅμως κἀνεῖς δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι ἡ παλιρ-
 ροῖα προέρχεται ἀπὸ τὴν ἐλκυστικὴν δύναμιν Ἡλίου,
 καὶ Σελήνης ἐπάνω εἰς τὰ νερὰ τῆς θαλάσσης.

Αἷτιον τῶν
 παλιρροῶν.

1036. Τρεῖς περιόδους βλέπομεν εἰς τὰς πα-
 λιρροῖας, ἡμερούσιον, μηνιαίαν, καὶ χρονικὴν. Ἐκ
 τούτων τῶν τριῶν περιόδων ἐβεβαιώθησαν οἱ Ἀ-
 στρονόμοι, ὅτι τῶν παλιρροῶν ἡ αἰτία εἶναι ἡ ἐλ-
 κυστικὴ δύναμις Ἡλίου, καὶ Σελήνης.

Περίοδοι
 τῶν παλιρ-
 ροῶν.

1037. Ἡ μεσαία ἡμερούσιος περίοδος εἶναι 24
 ὥρων, καὶ 49 λεπτῶν. Εἰς τοῦτο τὸ διάστημα δύο
 φοραῖς γίνεται ἡ παλιρροῖα· καὶ οὗτος εἶναι ὁ χρό-
 νος, τὸν ὁποῖον δαπάνᾳ ἡ Σελήνη, διὰ τὰ κάμη
 τὴν μεσαίαν δοχοῦσαν ἡμερούσιον περίοδον περὶ
 τὴν γῆν. Εἰς ταύτην τὴν ἡμερούσιον περίοδον βλέ-
 πομεν, ὅτι ἡ ῥοὴ τοῦ ὕδατος περισσότερον τρέχει
 πρὸς τοὺς ἀνατολικοὺς αἰγιαλοὺς, παρὰ πρὸς τοὺς
 δυτικούς· μεταξὺ ὅμως τῶν τροπικῶν πάντοτε
 πρέχει ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμῶν. Παρατηρεῖται,
 ὅτι εἰς τὴν διακεκαυμένην ζώνην, ὅπου δὲν εἶναι
 ἐμπόδιον, ἡ ῥοὴ συμβαίνει κατὰ τὸν αὐτὸν και-
 ρὸν εἰς τοὺς τόπους, ὅπου εὐρίσκονται ὑπὸ τὸν
 αὐτὸν ἰσημερινόν· ἐξ ἐναντίας, εἰς τὰς εὐκράτους
 ζώνας συμβαίνει πρότερον εἰς ὅσους τόπους ἔχουν

Ἡμερούσι-
 ος περίοδος.

ὀλιγώτερον πλάτος· καὶ ἐκεῖθεν τῆς 65 μοίρας τοῦ πλάτους ἡ ῥοὴ εἶναι ἀνεπαίσθητος.

Περίοδος
μηνιαία.

1038. Εἰς καθέκαστον μῆνα ἡ παλίρροια εἶναι ὑψηλότερα, ὅταν ἡ σελήνη εἶναι 15 μοίρας ἐκεῖθεν ἀπὸ τὴν πανσέληνον, καὶ ἀπὸ τὴν σύνοδον, αἱ ὁποῖαι καὶ αἱ δύο λέγονται Συζυγίαι· χαμηλότερα δὲ, ὅταν ἡ Σελήνη ᾖ 18 μοίρας ἐκεῖθεν ἀπὸ τὸ πρῶτον, καὶ ἀπὸ τὸ τελευταῖον τέταρτον, τὰ ὁποῖα λέγονται Τετραγωνισμοί. Εἶναι παρατηρημένου, ὅτι ἡ παλίρροια αὐξάνει ἀπὸ τοὺς τετραγωνισμοὺς ἕως τὰς συζυγίας· καὶ ὀλιγοσεύει ἀπὸ τὰς συζυγίας ἕως τοὺς τετραγωνισμοὺς. Παρατηρεῖται πρὸς τοῖς τοῖς, ὅτι ὅταν ἡ Σελήνη εὐρίσκεται εἰς τὰς συζυγίας, ἢ εἰς τοὺς τετραγωνισμοὺς, ἡ ὑψηλότερα παλίρροια συμβαίνει τρεῖς ὥρας ὑπερον ἀπ' οὗ περάσει ἡ Σελήνη ἀπὸ τὸν ἰσημερινόν. Ἐὰν ἡ Σελήνη προχωρῇ ἀπὸ τὰς συζυγίας εἰς τοὺς τετραγωνισμοὺς, ἡ ὑψηλότερα παλίρροια γίνεται προθέτερα παρὰ τὰς εἰρημένους τρεῖς ὥρας· καὶ τὸ ἐναντίον συμβαίνει, εἰς προχωρῇ ἀπὸ τοὺς τετραγωνισμοὺς εἰς τὰς συζυγίας.

Περίοδος
χρονική.

1039. Εἰς καθέκαστον χρόνον ἡ ὑψηλότερα παλίρροια, ὅπου γίνεται τοὺς ἄλλους μῆνας εἰς καιρὸν τῶν συζυγιῶν, γίνεται ἀκόμη ὑψηλότερα περὶ τὰς ἰσημερίας· διότι τότε καὶ ὁ Ἥλιος, καὶ ἡ Σελήνη εὐρίσκονται εἰς τὸν ἰσημερινόν. Εἰς τὰς ἰσημερίας γίνεται χαμηλότερα ἡ παλίρροια περὶ τοὺς τετραγωνισμοὺς, παρ' ὅσον γίνεται χαμηλὴ τοὺς ἄλλους μῆνας. Εἰς δὲ τὰ ἡλιοστάσια, αἱ παλίρροιαί τῶν συζυγιῶν δὲν γίνονται τόσον ὑψηλαί, ὡς εἰς τοὺς ἄλλους μῆνας. Εἰς ταύτην τὴν περίοδον εἶναι παρατηρημένου, ὅτι εἰς τὸ ἡλιοστά-

σιόν τοῦ χειμῶνος μεγαλειότεραι γίνονται αἱ παλίρροιαί, παρά εἰς τὸ ἡλιοσάσιον τοῦ θερούς· καὶ τόσαι μεγαλειότεραι, ὅσῳ πλησιέστερα εἶναι ἡ Σελήνη εἰς τὴν γῆν, καὶ ἀκόμη μεγαλειότεραι, ὅταν ᾗναι πλησίον τοῦ ἰσημερινοῦ, ᾗγουν ἐν γένει, μεγαλειότεραι γίνονται αἱ παλίρροιαί, ὅταν ἡ Σελήνη ἐν ταύτῳ εὐρίσκεται εἰς τὸν ἰσημερινόν, εἰς τὸ περιγαιόν, καὶ εἰς τὰς συζυγίας. Ἔτι εἶναι παρατηρημένον εἰς τοὺς ἀρκτικούς τόπους, ὅτι αἱ παλίρροιαί τῶν συζυγιῶν εἶναι μεγαλειότεραι τὸ θερὸς πρὸς τὸ ἑσπέρας, παρά τὴν αὐγὴν· τὸν δὲ χειμῶνα μεγαλειότεραι τὸ πρωῖ, παρά τὸ ἑσπέρας.

1040. Ἡξεύρομεν, ὅτι τὰ οὐράνια σώματα ἔχουν ῥοπὴν τὸ ἐν πρὸς τὸ ἄλλο, καὶ ὅτι ἡ ἐλκυστικὴ δύναμις εἶναι ἐν ἀντιρρόφῳ λόγῳ τῶν διαστημάτων. Ἐὰν ἡ γῆ ᾗτον ἐπίπεδος, ἔπρεπε νὰ ἔλκεται πανταχοῦ ἐπίσης ὑπὸ τῆς Σελήνης, ὅθεν δὲν ἔπρεπε νὰ ἀκολουθῆ καμμία παλίρροια. Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι σφαιροειδῆς, ἄλλα μέρη αὐτῆς εἶναι πλησιέστερα εἰς τὴν Σελήνην, καὶ ἄλλα μακρότερα. Ὅθεν ἄλλα ἔλκονται περισσότερον, καὶ ἄλλα ὀλιγώτερον. Ὅπου λοιπὸν εὐρίσκεται ἡ Σελήνη, τὰ νερὰ ὑψόνονται πρὸς αὐτήν, καὶ πλημμυροῦσι πρὸς τοὺς ἐκεῖ εὐρισχομένους τόπους. Ἐπομένως ὅσα εἶναι ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τῆς γῆς, πρέπει νὰ χαμηλώσουν. Τὸ δὲ ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενον, ἐπειδὴ πολλὰ ὀλίγον ἔλκεται, μένει ὀπίσω, καὶ ὑψόνεται πρὸς τὸ ἐναντίον μέρος. Ὅθεν καὶ ἐκεῖνο πλημμυρεῖ πρὸς τοὺς ἐκεῖ τόπους.

Ὅταν συνέλθουν κατ' εὐθείαν γραμμὴν ὁ Ἡλι-

Ἐνέργειαι
τῆς Σελήνης
ἐπάνω εἰς τὸ
ἕδωρ τῆς θαλάσσης.

ος καὶ ἡ Σελήνη, τὸ ἀποτέλεσμα γίνεται μεγαλειότερον. Ἐὰν ὅμως ἀπὸ τὸ ἐν μέρος ᾗναι ὁ ἥλιος, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ σελήνη, ἦγουν ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενα, τὸ ἀποτέλεσμα γίνεται μικρότερον. Δύο φορές τὸ ἡμερονύκτιον πρέπει νὰ περάσῃ τὴ σελήνη ἀπὸ τὸν μεσημβρινόν, ὅθεν δύο φορές πρέπει νὰ ὑψωθοῦν τὰ νερὰ ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ δύο νὰ χαμηλώσουν.

Ἐπειδὴ ἡ Σελήνη πέραν πρότερον εἰς τὰ ἀνατολικά παραθαλάσσια, καὶ ὑστερον εἰς τὰ δυτικά, διὰ τοῦτο ἡ ροή γίνεται μᾶλλον πρὸς ἀνατολὰς, παρά πρὸς δυσμὰς. Δυσκόλωτερον ἐξηγεῖται ἡ γενικὴ τῆς θαλάσσης κίνησις μεταξὺ τῶν τροπικῶν ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμὰς· ὅθεν καὶ ὁ πρὸς δυσμὰς πλοῦς εἶναι δυσκολώτερος, παρά τὸν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ὁ Ἀλέμβερτος τὸ ἀπέδειξεν.

Ἡ σελήνη ἀληθινὰ δὲν εὐρίσκεται πάντοτε εἰς τὸν ἰσημερινόν, δὲν ἀπομακρύνεται ὅμως ἀπὸ αὐτὸν περισσότερον ἀπὸ 28 μοίρας· διὰ τοῦτο αἱ παλίρροιαι εἰς τοὺς πλησίον τῶν πόλων τόπους εἶναι μικραί.

Ὅταν ᾗναι ἐν συνόδῳ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, ἐνεργοῦν καὶ τὰ δύο σώματα ἐν ταύτῳ ἐπάνω εἰς τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· διότι καὶ τὰ δύο ἐν ταύτῳ διαβαίνουν τὸν μεσημβρινόν· ὅταν ἐν ἀντιθέσει σπρουνδάζουν καὶ τὰ δύο νὰ ὑψώσουν τὰ ὕδατα εἰς τὸν αὐτὸν καιρόν, ὅθεν εἶναι μεγαλειότεραι αἱ παλίρροιαι εἰς τὰς συζυγίας.

Εἰς τὸ ἡλιοστάσιον τοῦ χειμῶνος ὁ ἥλιος εὐρίσκεται πλησιέστερος εἰς τὸν γῆν, ὅθεν καὶ ἡ παλίρροια μεγαλειότερα. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει, καὶ ὅταν ἡ σελήνη ᾗναι εἰς τὸ περίγειον.

1041. Κατὰ διαφόρους περιστάσεις διαφέρουν
 καὶ αἱ παλιρροῖαι. Ὁ χαμηλὸς πυθμὸν, ἢ ἀνω-
 μαλία τῶν αἰγιαλῶν, τὰ σενὰ μέρη τῆς θαλάσ-
 σης, καὶ τὰ τοιαῦτα, προξενοῦν διαφορὰν εἰς τὰς
 παλιρροίας. Εἰς τὰς μικρὰς θαλάσσας εἶναι ἀνα-
 παίσθητοι, ὡς εἰς τὴν Βαλτικὴν, εἰς τὴν Κασπί-
 κην, καὶ εἰς τὴν Μεσόγειον.

Διαφορὰ
 τῶν παλιρ-
 ροιῶν.

Πίναξ Πραγματιώδης.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Α.	Παραγρ.		Παραγρ.
Α' γγεία.	484	Α' λευρόγεια	243
Α' δαμαντίνη γη.	273	και έξης.	
και έξης.		Α' λικόν όξύ πνεύμα	431
Α' δάρας.	179	και έξης.	
και έξης.		Α' μμωνιακόν πνεύμα	438
Α' δένες.	485	Α' μμώνιον	183
Α' διάβατον.	18	και έξης.	
Α' δράνεια.	36	Α' μυλον	458
και έξης.		Α' νάζεις	100
Α' εροσατική μηχανή	440	και έξης.	
και έξης.		Α' ναλίχνησις σωμάτων	832
Α' ήρ και έξης	491	Α' ναπνοή	377
υποχώρησις.	494	και έξης	389
— θλίψις	498	και έξης.	
συμπίεις και έξης	502, 504	Α' ναμοι	599
χρήσεις	521	και έξης.	
και έξης.		Α' νθη	475
Αίματος χρώμα και έξης	385	Α' νθραξ και έξης	172
κυκλοφορία	380	Α' νθραχικόν όξύ	411
Α' λας	145—157—178	και έξης	

Ε.Υ.Δ.την.Κ.τ.Ι.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Πίναξ Πραγματιώδης.

	Παραγρ.		Παραγρ.
ἀνθρακῶχα	178	Βισμούθιον	347
Α΄ραΐωσις	30—86	Βλαστήσεις μεταλλικαί	60
καὶ ἐξῆς	93	Βλέννα	451
Α΄ργίλος	246	Βολή σωμάτων	830
καὶ ἐξῆς.			
Α΄ργυρος	284		
καὶ ἐξῆς	289	Γ.	
καὶ ἐξῆς.			
Α΄ρσενικόν	329	Γαῖαι	232
καὶ ἐξῆς.		καὶ ἐξῆς.	
Α΄σέρες κατασηρισμένοι	950	Γάλα	489
καὶ ἐξῆς. Νέοι	953	Γάνωμα τῶν χαλκῶν ἀγ-	
κινύσεις αὐτῶν	954	γείων	306
Α΄στρονομία	502	Γεωργική	469
καὶ ἐξῆς.		Γῆ	984
Α΄σφαλτος	48	καὶ ἐξῆς.	
Α΄τμοσφαῖρα	536	Γῆ τοῦ Συδνεΐου	254
καὶ ἐξῆς.		Γλυκίνη	255
Αὐτίον	601		
καὶ ἐξῆς.		Δ.	
B.		Δέρμα	487
Βαρόμετρον	548	Διαιρετόν	12—14
καὶ ἐξῆς.		Διοπτρική	881
Βαρεῖα	220	καὶ ἐξῆς.	
καὶ ἐξῆς.			
Βαρύτης	38	E.	
καὶ ἐξῆς	824	Ε΄κζεσις	113
καὶ ἐξῆς ἀέρος	496	καὶ ἐξῆς	545
εἰδική	860	Ε΄κλείψεις	1022
		καὶ ἐξῆς.	
		Ε΄κπυροσφρότησις	103

Πίναξ Πραγματιώδης.

	Παραγρ.
Ἑκτασις	11
Ἑλαιο	171—182—459
καὶ ἐξῆς.	
Ἑλαζικότης	24
καὶ ἐξῆς	510
καὶ ἐξῆς	520
Ἑμφυτον θερμόν	387—392
καὶ ἐξῆς.	
Ἑφελυσις	41
καὶ ἐξῆς	44—58

Z.

Ζύμωσις	316
Ζῶα	477
καὶ ἐξῆς.	

H.

Ἡλεκτρικὴ ὕλη	670
καὶ ἐξῆς.	
Ἡλιος	955
καὶ ἐξῆς.	
Ἡχος	573
καὶ ἐξῆς.	
Ἡχώ	589
καὶ ἐξῆς	

Θ.

Θεῖον	203
καὶ ἐξῆς — θειῶδες	
ὄξυ πνεῦμα	435

Παραγρ.

Θερμαντικόν	71
καὶ ἐξῆς	98
καὶ ἐξῆς	105
καὶ ἐξῆς	111
καὶ ἐξῆς	117
καὶ ἐξῆς	
Θερμαντικόμετρον	80
Θερμόμετρον	95
Θεωρία, καὶ σύστημα	4
Θλάσις ἀστρονομικὴ	945
καὶ ἐξῆς	881
καὶ ἐξῆς.	
Θλιπτόν	23
Θλίψις τῶν ῥευσῶν	851
καὶ ἐξῆς.	

I.

Ἰδιότητες τῶν σωμάτων	8
καὶ ἐξῆς.	
Ἰνες τοῦ ξύλου	465
Ἰρις	896
καὶ ἐξῆς.	
Ἰσορροπία τῶν ῥευσῶν	854
καὶ ἐξῆς.	
Ἰτρία	256

K.

Καθρέπται	876
καὶ ἐξῆς.	

Πίναξ Πραγματιώδης.

	Παραγρ.		Παραγρ.
Κάλια	218	Κομῆται	1024
καὶ ἐξῆς.		καὶ ἐξῆς.	
Κασσίτερος	302	Κόκκαλα	482
καὶ ἐξῆς.		Κολόμβιον	341
Καῦσις	393	καὶ ἐξῆς.	
καὶ ἐξῆς.			
Καπνὸς καὶ καπνία	399	Λ.	
Κάμφορα	461	Λευκόχρυσος	270
Κάνδιον	454	καὶ ἐξῆς.	
Καυσικά ἐνοπτρα	884		
Κενόν	22	Μ.	
Κεντρικαὶ δυνάμεις	831	Μαγγανήσιον	350
Κινήσεις σωμάτων	800	καὶ ἐξῆς.	
καὶ ἐξῆς	814	Μαγνητισμὸς	779
καὶ ἐξῆς — ἀντανα-		καὶ ἐξῆς.	
κλωμένη	821	Μάγνα	457
θλωμένη	823	Μέλαν γραφικόν	315
καὶ ἐξῆς — ταχυνο-		Μέλι	456
μένη	826	Μέταλλα	257
καὶ ἐξῆς — διακεκλι-		καὶ ἐξῆς.	
μένων ἐπιπέδων	828	Μεταλλικὰ ὕδατα	316
καμπύλη	829	Μετεωρολογία	737
τῶν οὐρανίων σωμάτων	938	καὶ ἐξῆς.	
καὶ ἐξῆς.		Μηχαναὶ	834
Κινητὸν	34—39	καὶ ἐξῆς.	
Κιρκονία	252	Μολύβδαινα	337
καὶ ἐξῆς.		καὶ ἐξῆς.	
Κλίματα	926	Μόλυβδος	307
Κοβάλτιον	343	καὶ ἐξῆς.	
καὶ ἐξῆς.		Μῦες	483
Κόμμις	452—463		

Πίναξ Πραγματιώδης.

N.	Παραγρ.
Νεῦρα	486
Νίκολον	349
Νιτρογονικός ἀήρ καὶ ἐξῆς.	407
Νιτροδύτης ἀήρ καὶ ἐξῆς.	426
Ἰι. Ἰύλον	474
O.	
Οἰκίσεις καὶ ἐξῆς.	927
Οὔξειδιον καὶ ἐξῆς.	139
Οὔξυ καὶ ἐξῆς	142
καὶ ἐξῆς	144—146
καὶ ἐξῆς	150
καὶ ἐξῆς	159—166
καὶ ἐξῆς	176—181
Οὔξυγονικὸν πνεῦμα καὶ ἐξῆς	372
καὶ ἐξῆς	415
καὶ ἐξῆς.	
Οὔξυγόνον	131—133
Οὔξυγένωσις καὶ ἐξῆς	132—134
καὶ ἐξῆς.	152
Ὀπτική καὶ ἐξῆς.	872

Παραγρ.	
Ὀράσεις καὶ ἐξῆς.	885
Ὀργανον ἀνθρωπίνης ζω- νῆς	600
Οὐράνιον	354
II.	
Παλίρροιαι καὶ ἐξῆς.	1034
Παραλληλισμὸς τοῦ ἄζω- νος τῆς γῆς	914
Παράλλαξις	944
Παυσίζων καὶ ἐξῆς.	110
Πάφυλας	317
Πέτρα τῆς κολάσεως	287
Πέψις	384—488
Πήξις τοῦ ὑδραργύρου καὶ ἐτέρων ρευστῶν	126 127
Πλατυσμὸς	28—29
Πλανῆται καὶ ἐξῆς	966 981
καὶ ἐξῆς — κινήσεις	1032
καὶ ἐξῆς — κάτοικοι	1029
καὶ ἐξῆς.	
Πνεύματα καὶ ἐξῆς	362
Πνευματικὴ μηχανή	497
Πνιγμένος ἄνθρωπος	519
Πορότης καὶ ἐξῆς.	124

Πίναξ Πραγματιώδης.

	Παραγρ.		Παραγρ.
Ποταμοὶ καὶ ἐξῆς.	862	Στατική καὶ ἐξῆς.	833
Προσκόλλησις, καὶ συγ- κόλλησις καὶ ἐξῆς.	46	Στοιχεῖα καὶ ἐξῆς.	68
Πυκνότης καὶ ἐξῆς.	28	Στίμι καὶ ἐξῆς.	324
Πυρίτις καὶ ἐξῆς.	250	Στροντιανή καὶ ἐξῆς.	230
Πυρομετρον	87	Συγγένεια χειμικῆ καὶ ἐξῆς καὶ ἐξῆς.	50 59—61
Ρ.		Σύστημα τοῦ παντός καὶ ἐξῆς.	929
Ρέυσικόν ὄξύ πνεῦμα	437	Σύγχρουσις σωμάτων καὶ ἐξῆς.	815
Ρέυσότης αἰέρος	492	Σφαῖρα τῆς ἐνεργείας τῆς ἐφελκύσεως	43
Ρήτινη	462	Σφαῖρα Κρικωτῆ καὶ ἐξῆς.	910
Σ.		Σχῆμα τῶν σωμάτων καὶ ἐξῆς.	15
Σάγγαρον	453—455	Σωμάτων διαίρεσις καὶ ἐξῆς.	66
Σάλπιγξ ἠχοῦσα καὶ ἐξῆς.	584	Τ.	
Σίδηρος καὶ ἐξῆς.	312	Ταντάλιτον	342
Σκιά καὶ ἐξῆς.	874	Τελλύριον	355
Σόδα καὶ ἐξῆς.	227	Τῆξις τῶν σωμάτων καὶ ἐξῆς.	96
Σπόρος καὶ ἐξῆς.	470		

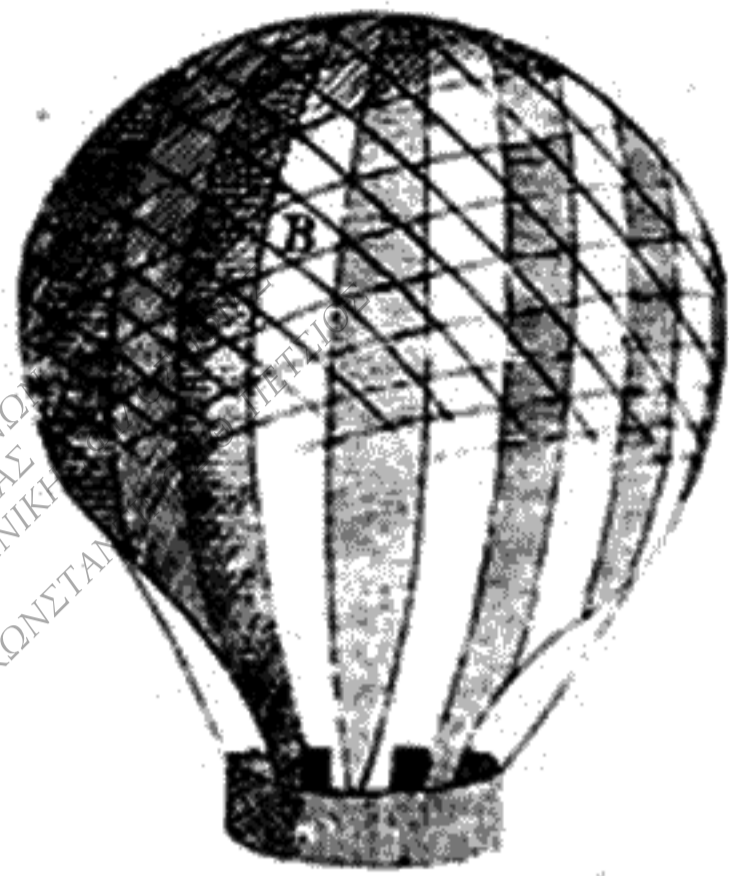
Πίναξ Πραγματιώδους.

	Παραγρ.		Παραγρ.
Τίτανος	235	Φλοιὸς δένδρου	473
καὶ ἐξῆς.		Φλὸξ	398 — 400
Τιτάνιον	353	Φυσικὴ 1 — 3 — 5 — 6 — 7	
Τόνοι μουσικοὶ	593	Φύλλα φυτοῦ	272
καὶ ἐξῆς.		Φυτῶν ποικιλία	177 — 40
Τούγγερον	339	καὶ ἐξῆς	449
καὶ ἐξῆς.		καὶ ἐξῆς	476
		Φῶς	190
Υ.		καὶ ἐξῆς	269
		καὶ ἐξῆς	875
Υδροαυλικὸν	861	Φωσφόρον	207
καὶ ἐξῆς.		καὶ ἐξῆς.	
Υδρογονικὸν θειοῦχον			
πνεῦμα	444		
φωσφοροῦχον	445	Χ.	
ἀνθρακοῦχον	446	Χαλκάνθη	299
νιτροῦχον	447	καὶ ἐξῆς	
Υδράργυρος	356	Χαλκὸς	295
καὶ ἐξῆς.		καὶ ἐξῆς	
Υδρογόνον	170	Χρυσὸς	275
υδρογονικὸν ὀξύ πνεῦ-		καὶ ἐξῆς — κεραυνῶν.	279
μα	439	Χρωματιστικὴ ὕλη	464
Υδροστατικὴ	849	Χρῶμιον	340
καὶ ἐξῆς.		καὶ ἐξῆς	
		Χρῶμα	894
Φ.		καὶ ἐξῆς	
Φάκη	883	Χυλὸς	450
καὶ ἐξῆς.			

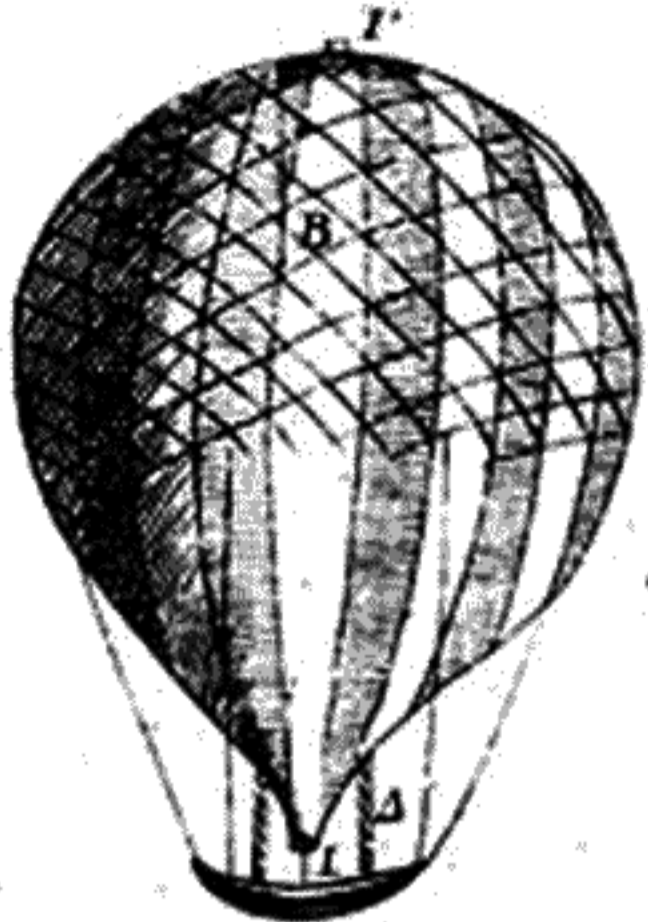
Πίναξ Πραγματιώδης.

Ψ.	Παραγρ.	Ω.	Παραγρ.
Ψευδάργυρος καὶ ἐξῆς.	319	Ἔρραι τοῦ ἔτους καὶ ἐξῆς.	936
Ψύξις τῶν σωμάτων καὶ ἐξῆς.	121		
καὶ ἐξῆς.	128		

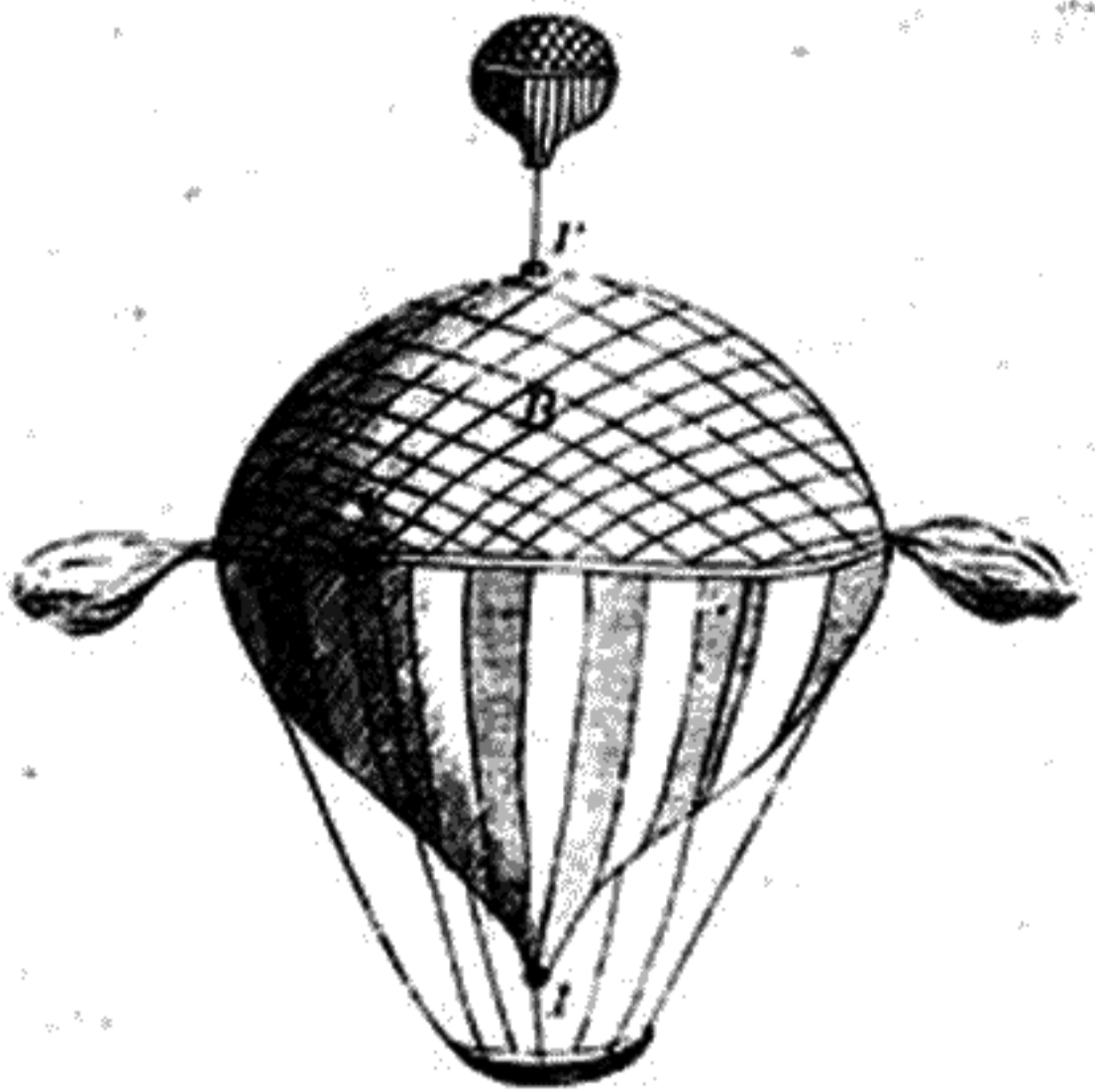
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

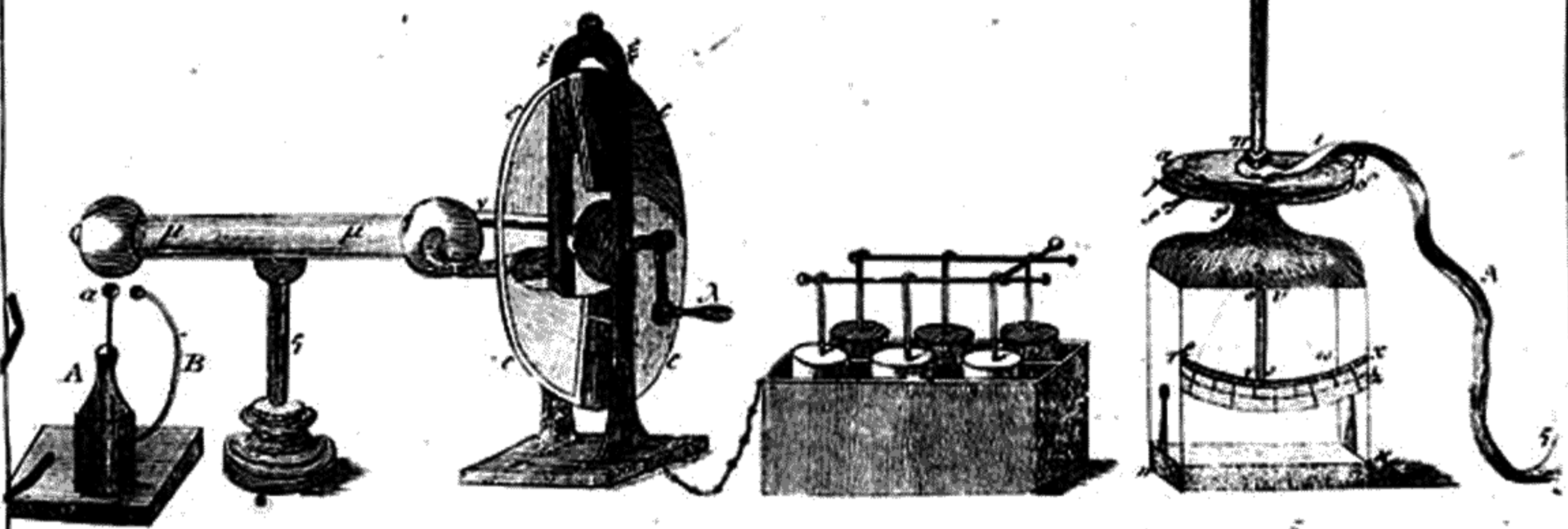
1

2

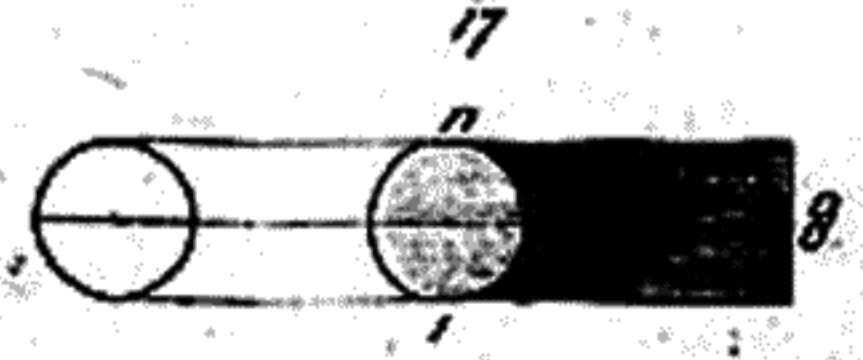
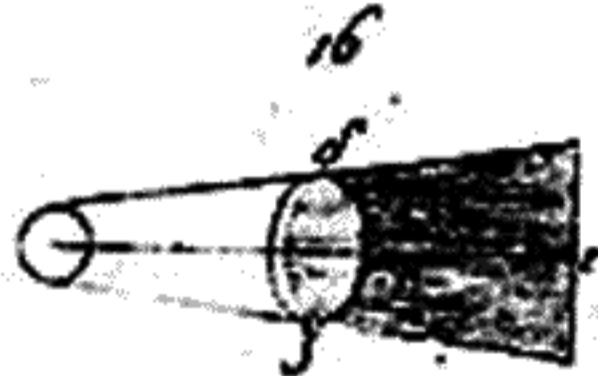
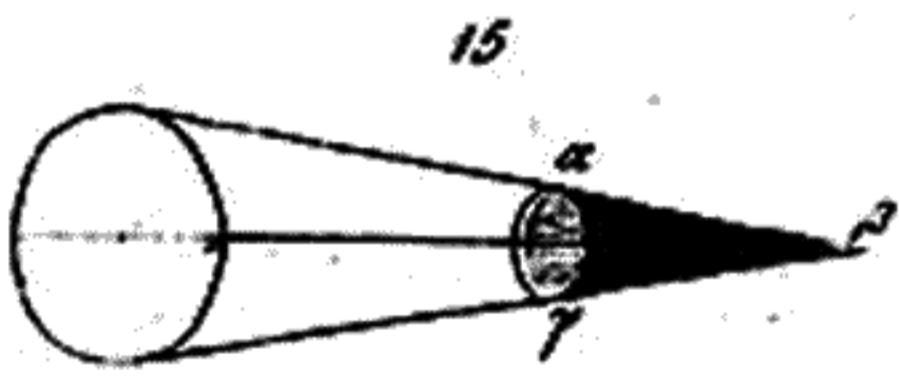
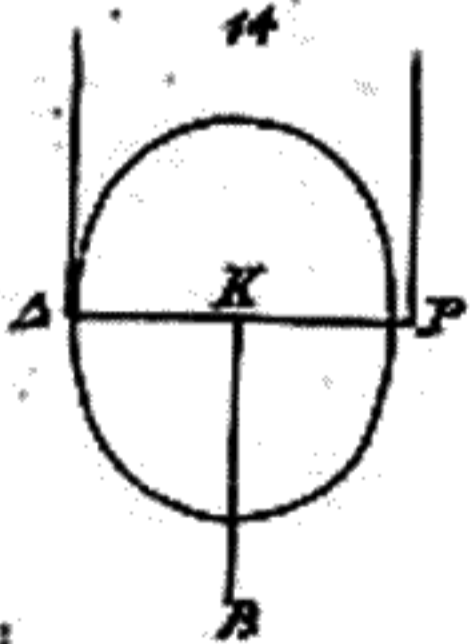
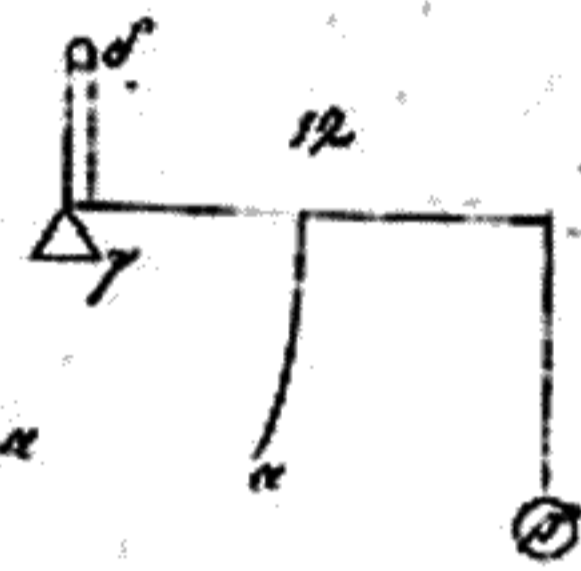
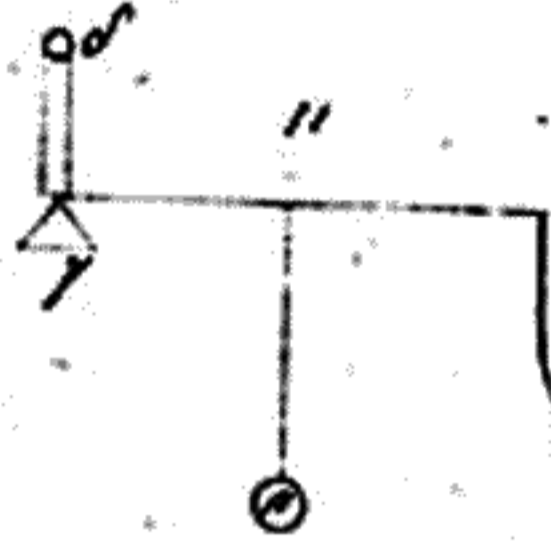
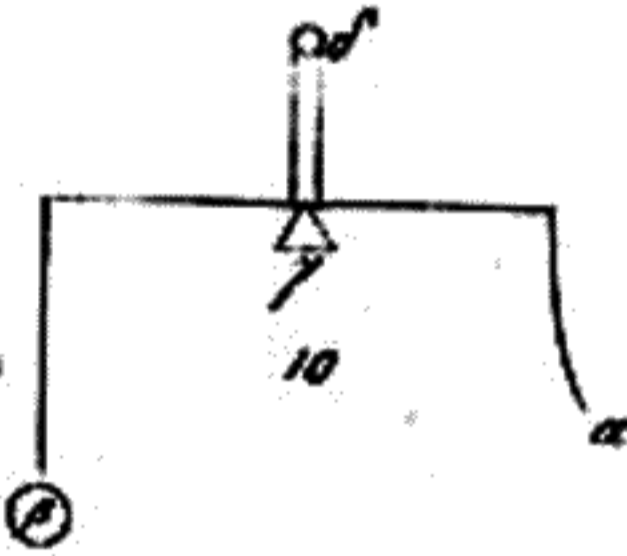
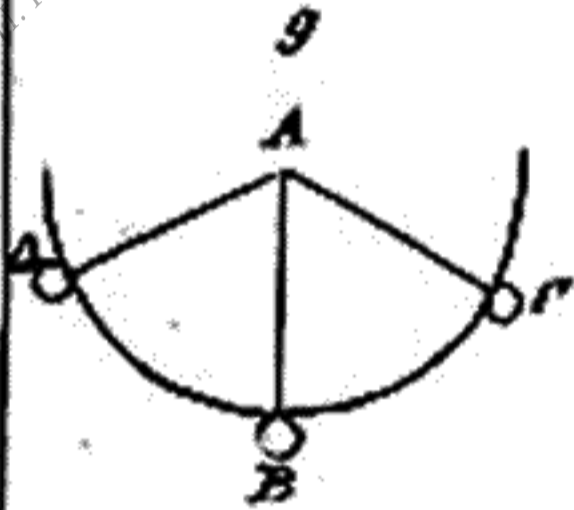
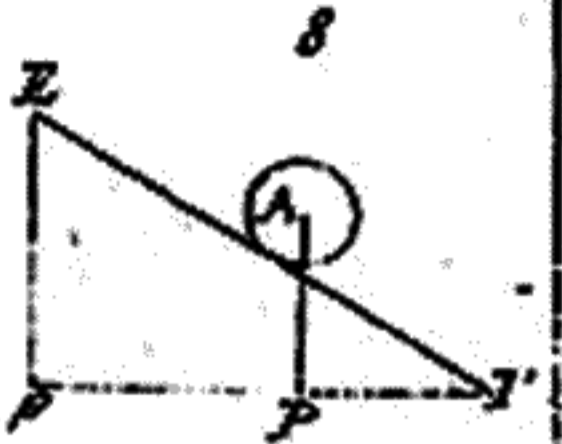
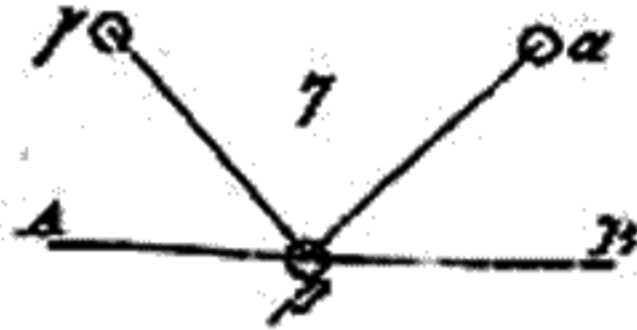
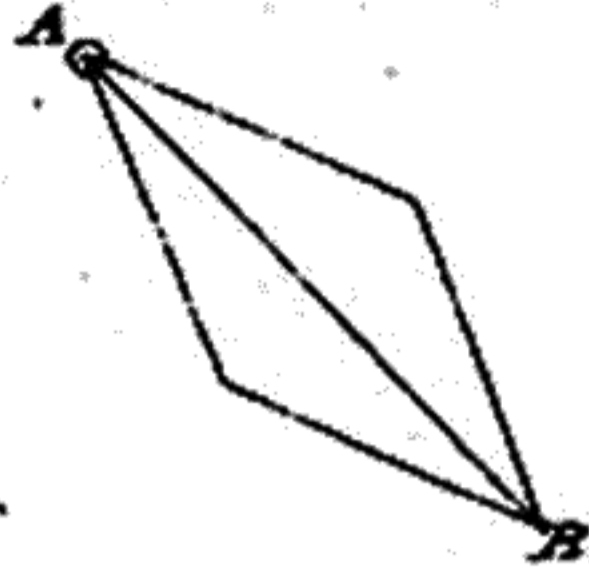
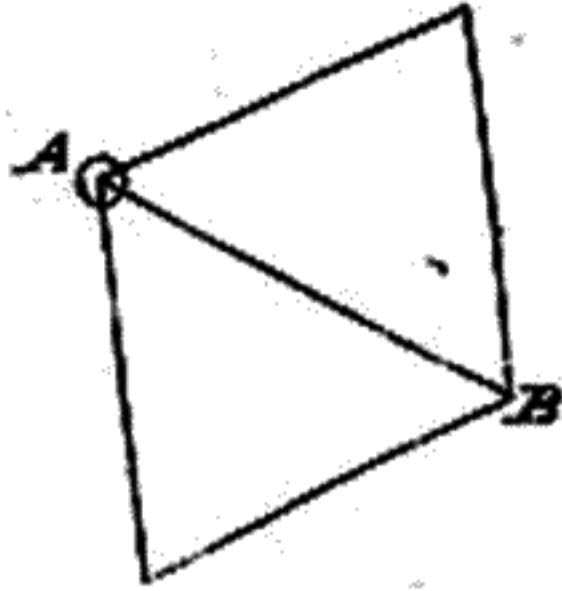
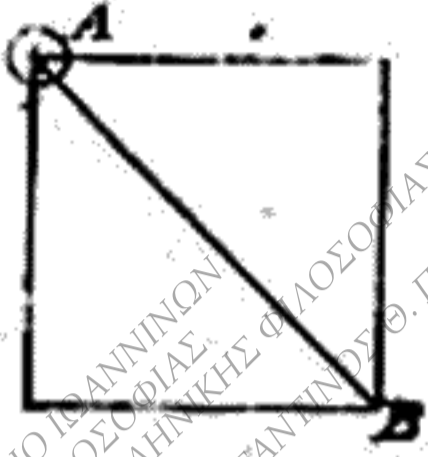
3

4

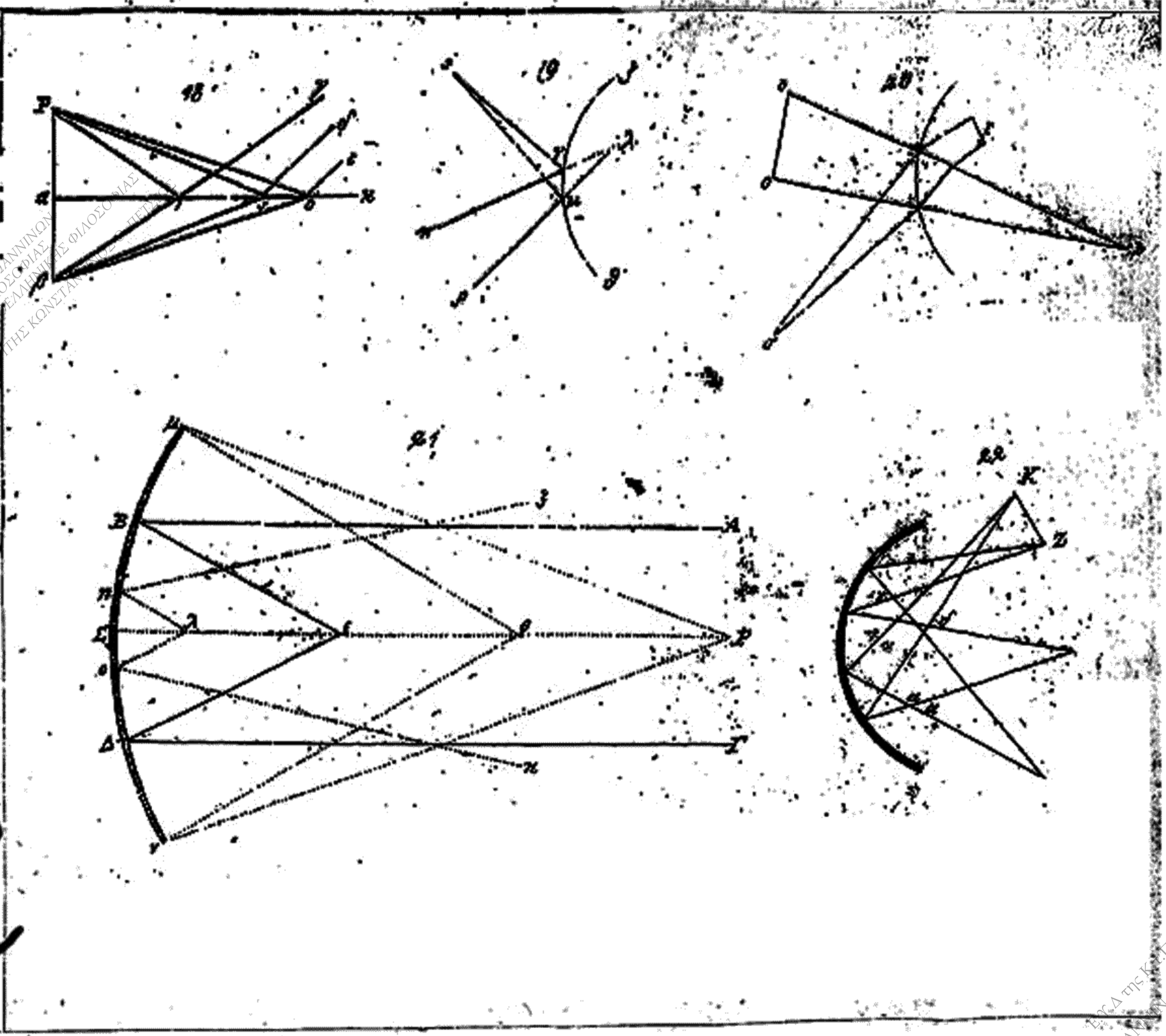
5

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΔΙΔΑΧΗΣ: ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

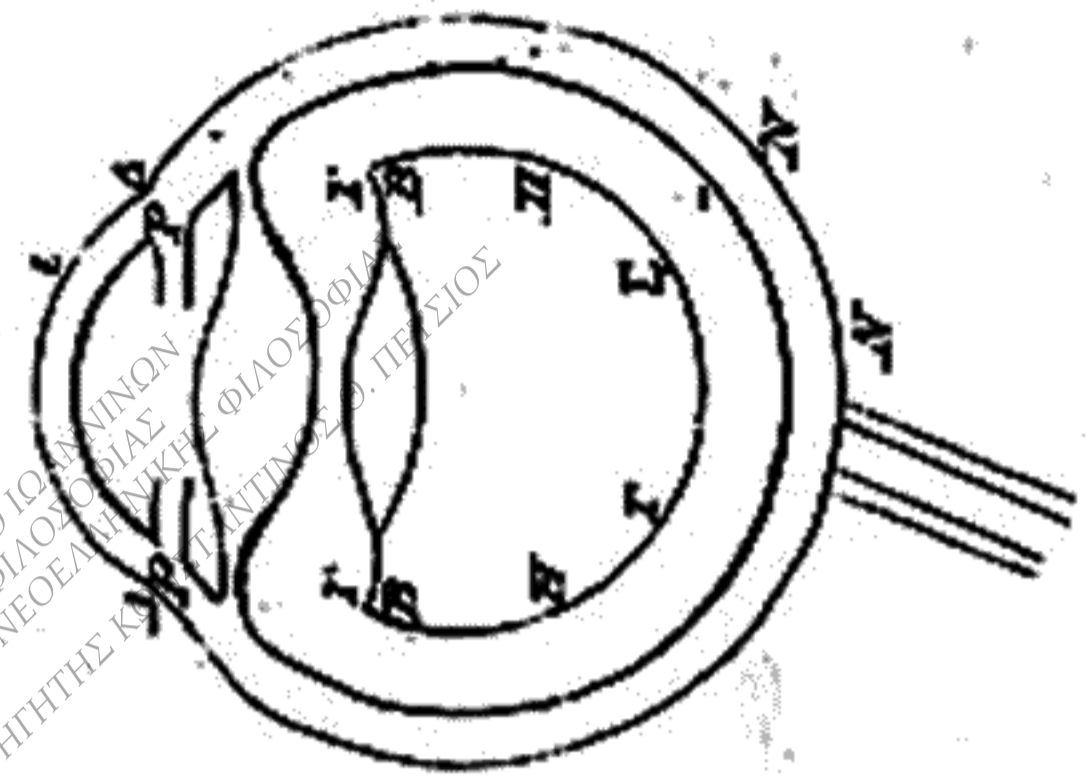

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

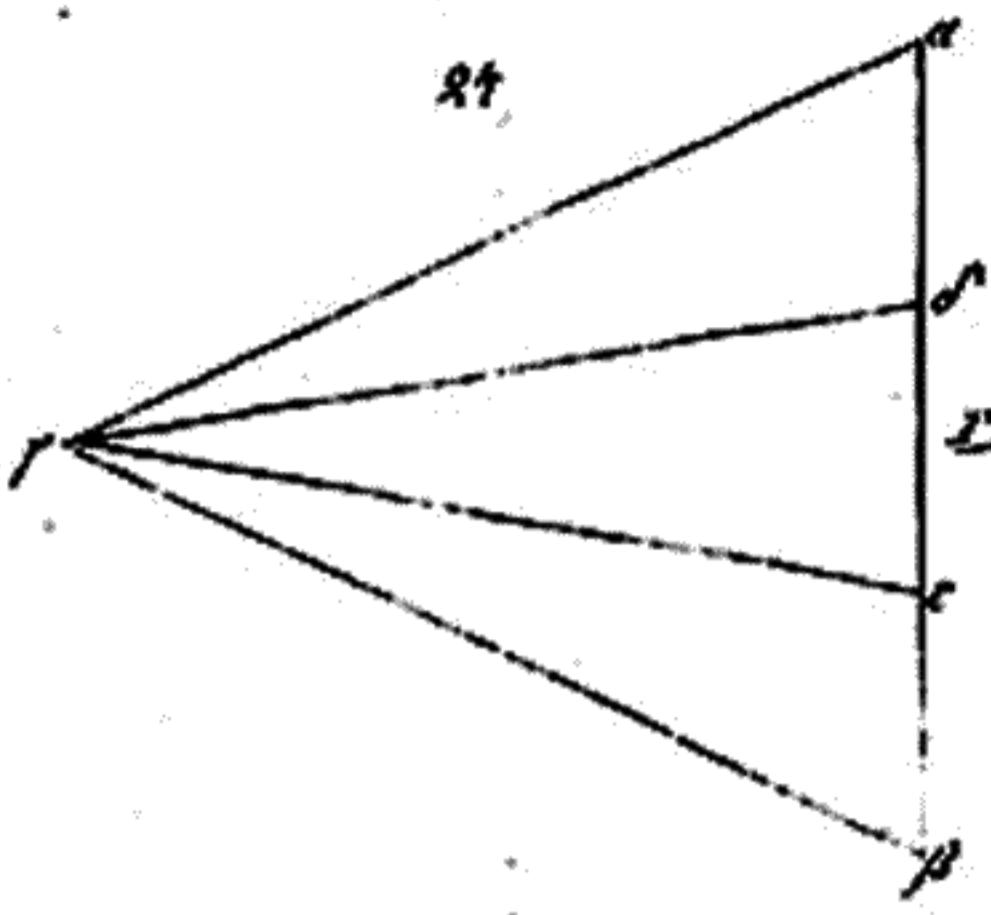
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗΣ

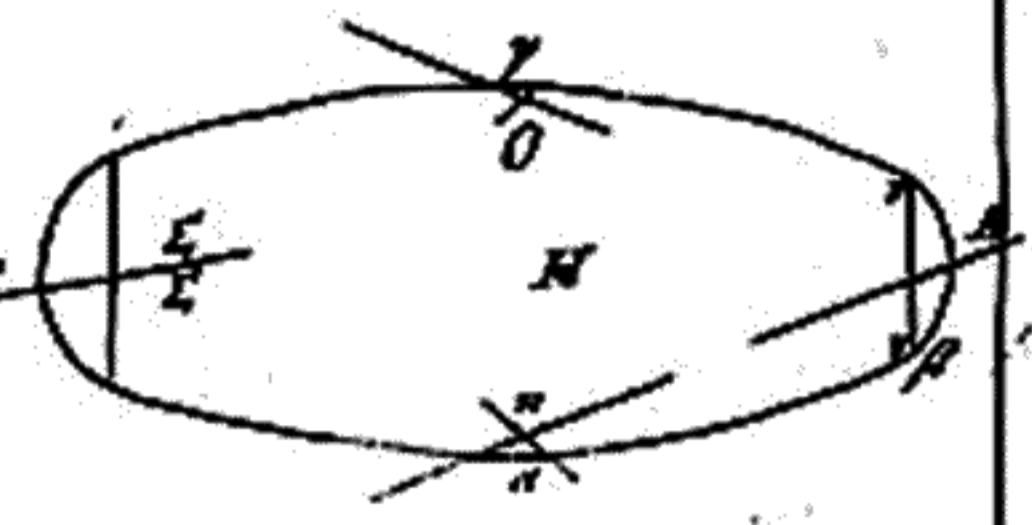
29

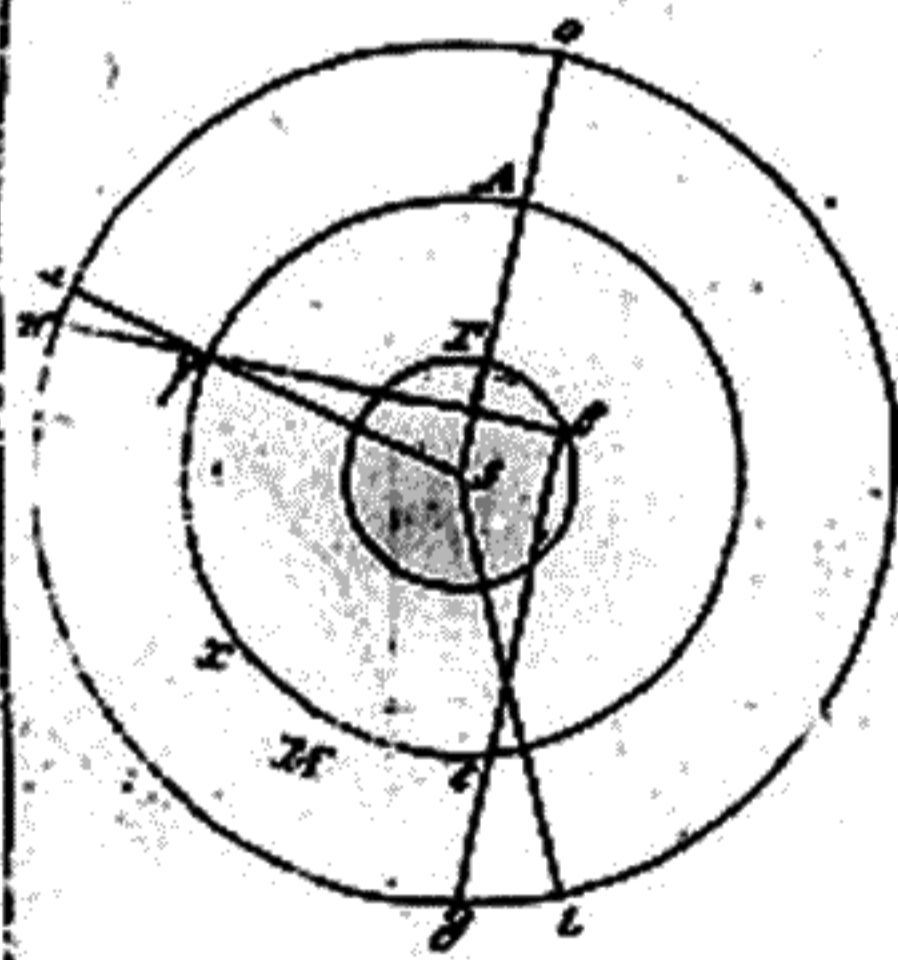
24

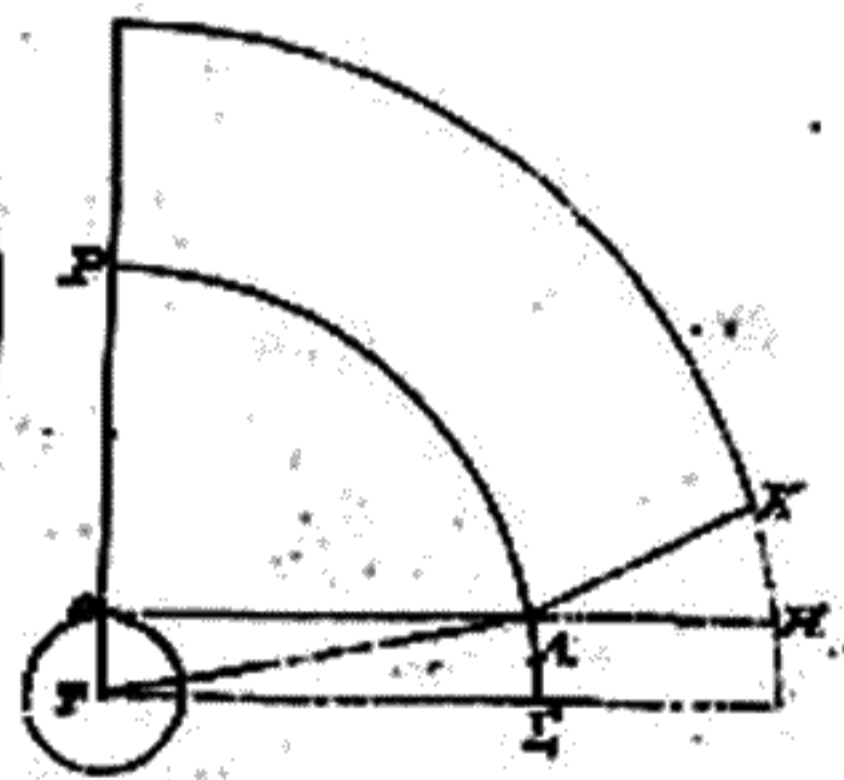
25

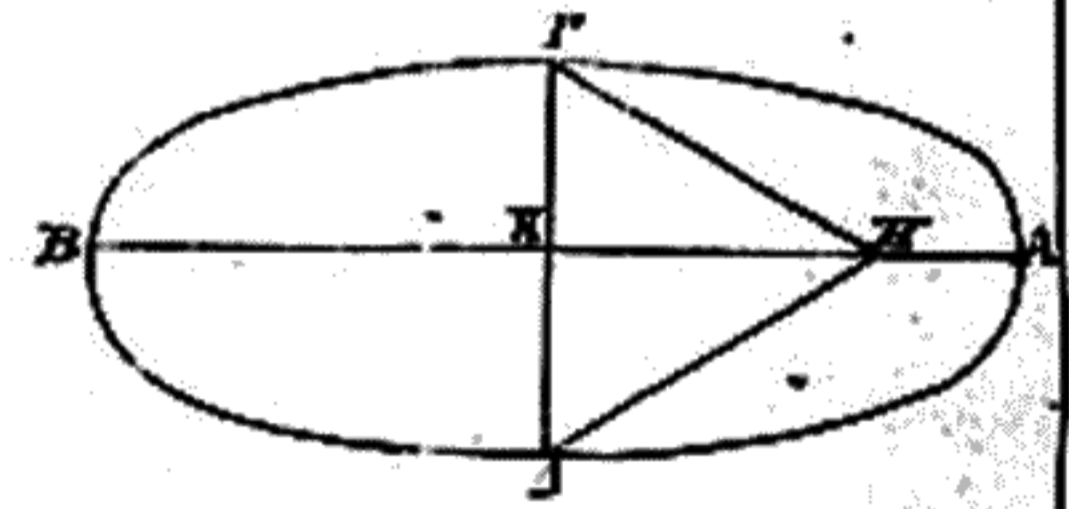
26

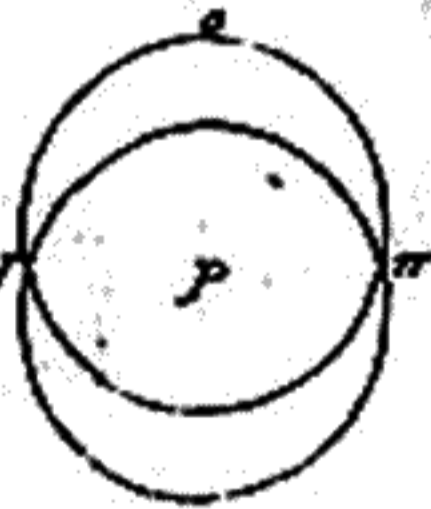
27

28

29

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β. ΠΕΡΙΣΙΟΣ